

НАРОДНИ УПОТВОРЕНИЯ

Царь и калугерь

(Приказка)

Имало (ако не е имало, нѣма да се приказва) единъ царь, който отишелъ на св. Гора и слѣзъ въ единъ манастиръ. Тамъ намѣрилъ единъ игуменъ, който го посрѣщналъ царски, съ сребърни и златни сѣдове, а иници сребърни и царски гозби. Слѣдъ яденето, царьтъ разпиталъ калугерина за едно друго и му казалъ:

— Ще те питамъ да ми отговоришъ на 3 питання: 1) Какъ мога отъ тука да обиколя за 24 часа земята и пакъ да се върна; 2) 3) мисля азъ и 3) колко струвамъ азъ?

Калугериньтъ му казалъ, да си помисли една година, защото не може веднага да му отговори.

Царьтъ му далъ 1 година срокъ, станалъ и си отишелъ. Изминало се врѣмето и приближило пакъ да дойде Царьтъ. На манастирския овчаръ се билъ свършилъ хлѣбътъ, оставилъ овцетъ и дошелъ за хлѣбъ. Игуменътъ, като билъ записанъ въ много мисляне за царскитъ питання, извикалъ му:

— Махни се отъ тука!

— Защо тъй викашъ отче, рекълъ овчарьтъ. Оставихъ си овцетъ, ще ги и яде вълкътъ, дай ми хлѣбъ, да си вървя!